

คำนำ

ยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์ม จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารจัดการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มทั้งระบบ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ตั้งแต่กระบวนการผลิตจนถึงผู้บริโภค และนำไปสู่การขับเคลื่อนปฏิบัติ โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในกระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ ในการตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกรและผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนใช้ประกอบการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก สำนักงานปศุสัตว์เขต 9 ในการดำเนินงานเป็นไปตามที่กำหนด

คณะอนุกรรมการกรมการฯ ขอขอบคุณสัตวแพทย์หญิงโสภิสฐ์ ธัญลักษณ์กุล ปศุสัตว์เขต 9 ที่ให้แนวคิด แนวทางในการจัดทำ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ช่วยให้การจัดทำครั้งนี้ประสบผลสำเร็จด้วยดี หวังเป็นอย่างยิ่งว่ายุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการ และเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ หากมีข้อผิดพลาดและคำแนะนำประการใด คณะผู้จัดทำยินดีน้อมรับเพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นในการดำเนินการครั้งต่อไป

คณะอนุกรรมการกรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต

ยุทธศาสตร์ไก่อเนื้อ

ปี 2555 - 2559

สถานการณ์ปัจจุบัน

ไก่อเนื้อถือเป็นสินค้าเศรษฐกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 9 เนื่องจากเนื้อไก่เป็นอาหารประเภทโปรตีนที่บริโภคได้ทั้งชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม สำหรับในปี 2555 นั้นพื้นที่เขต 9 มีกำลังการผลิตไก่อเนื้อจำนวนทั้งสิ้น 28,193,700 ตัวต่อปี จากการเลี้ยงระบบฟาร์มจำนวน 549 ฟาร์ม คิดเป็นกำลังการผลิต 50,210 ตันต่อปี โดยจังหวัดที่มีกำลังการผลิตไก่อเนื้อได้มากที่สุด คือ จังหวัดพัทลุง มีกำลังการผลิต 13,058,700 ตัวต่อปี จากการเลี้ยงระบบฟาร์มจำนวน 243 ฟาร์ม รองลงมาคือจังหวัดตรัง มีกำลังการผลิต 6,740,000 ตัวต่อปี จากการเลี้ยงระบบฟาร์มจำนวน 185 ฟาร์ม และจังหวัดสงขลา มีกำลังการผลิต 6,600,000 ตัวต่อปี จากการเลี้ยงระบบฟาร์มจำนวน 95 ฟาร์ม ตามลำดับ การเลี้ยงไก่อเนื้อจึงถือเป็นอาชีพที่สำคัญในพื้นที่เขต 9 และสามารถสร้างอุตสาหกรรมต่อเนื่องได้อีกหลายสาขา แต่อย่างไรก็ตาม ปริมาณการเลี้ยงไก่อเนื้อในพื้นที่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการในการบริโภค โดยยังคงต้องมีการนำเข้าจากพื้นที่เขตอื่น ปริมาณไม่ต่ำกว่า 400-500 ตัน ต่อเดือนอีกด้วย

ผลการดำเนินการที่ผ่านมา

ภายหลังปี พ.ศ. 2547 จากการเกิดโรคระบาดสัตว์ปีกไข้หวัดนกในประเทศไทยนั้น ทำให้กรมปศุสัตว์ได้มีแผนยุทธศาสตร์ไก่อเนื้อปี พ.ศ. 2548 – 2554 ได้แก้ปัญหาลุทธิโรคระบาดสัตว์ปีกไข้หวัดนกเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภค ด้วยการปรับโครงสร้างการผลิตทั้งเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อเนื้อรายย่อยให้เป็นโรงเรือนระบบปิด และระดับอุตสาหกรรมเพิ่มมาตรการควบคุมโรคด้วยระบบ Compartment ฟาร์มไก่อเนื้อในพื้นที่เขต 9 มีการปรับโครงสร้างการผลิตเช่นเดียวกัน

จากการที่สำนักงานปศุสัตว์เขต 9 ร่วมกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในพื้นที่ อบรมถ่ายทอดความรู้ด้านมาตรฐานฟาร์มสัตว์ปีก ความรู้ความเข้าใจระบาดวิทยาในโรคที่สำคัญของสัตว์ปีก ตั้งแต่ปี 2548-2554 จำนวน 1,208 ราย จากข้อมูลปี 2542-2547 มีจำนวนฟาร์มมาตรฐานไก่อเนื้อระบบปิด 13 ฟาร์ม เป็นฟาร์มไก่อเนื้อที่เลี้ยงไก่อ 3,000-10,000 ตัวต่อโรงเรือน จำนวน 7 ฟาร์ม , ฟาร์ม ไก่อเนื้อที่เลี้ยงไก่อ 10,000-40,000 ตัวต่อโรงเรือน จำนวน 6 ฟาร์ม ปี 2548-2554 จำนวนฟาร์มมาตรฐานไก่อเนื้อระบบปิด 203 ฟาร์ม เพิ่มขึ้นร้อยละ 882.61 ฟาร์มไก่อเนื้อที่เลี้ยงไก่อ 3,000-10,000 ตัวต่อโรงเรือน จำนวน 111 ฟาร์ม , ฟาร์มไก่อเนื้อที่เลี้ยงไก่อ 10,000-40,000 ตัวต่อโรงเรือน จำนวน 81 ฟาร์ม จากการดำเนินการในเชิงรุกทำให้ไม่พบการระบาดของโรคไข้หวัดนกในพื้นที่เขต 9 จนถึงปัจจุบัน

ความสำคัญและแนวโน้มในอนาคต

ในพื้นที่เขต 9 นั้นมีประชากรที่เป็นชาวไทยมุสลิมอยู่จำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื้อไก่จึงเป็นอาหารประเภทโปรตีนที่มีความสำคัญยิ่ง ข้อมูลปี พ.ศ. 2554 ไก่เนื้อจากฟาร์มมาตรฐานจำนวน 203 ฟาร์ม ผลิตไก่เนื้อได้ไม่ต่ำกว่าปีละ 25,400 ตัน ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคต้องนำเข้าจากภาคอื่นซึ่งมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า ปี พ.ศ. 255 4 ราคาไก่เนื้อหน้าฟาร์ม 46-47 บาทต่อกิโลกรัม ปี 2555 ราคาไก่เนื้อหน้าฟาร์ม 36-37 บาทต่อกิโลกรัม ต้นทุนการผลิต อยู่ระหว่าง 39-40 บาทต่อกิโลกรัม ผู้ประกอบการอยู่ในภาวะขาดทุนและรัฐบาลควรจะสนับสนุนลดต้นทุนในการผลิตโดยเฉพาะวัตถุดิบอาหารสัตว์ และดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำ ส่วนผู้ประกอบการควรเพิ่มผลผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ปี พ.ศ.2557 ได้ตั้งเป้าหมายการพัฒนาและรับรอง Compartment ฟาร์มไก่เนื้อ 1 Compartment รับรองโรงฆ่าสัตว์ปีกเพื่อการส่งออก ระบบ GMP และระบบฮาลาล 1-2 โรงและโรงงานอาหารสัตว์ 1 แห่ง เพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในปี 2558 ทั้งนี้ข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่เขต 9 ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งทางบกและทางทะเล จึงเป็นการเพิ่มโอกาสในการส่งออกไปยังกลุ่มประเทศอื่น เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย เป็นต้น จากการเปิดประชาคมอาเซียนหรือ AEC ในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าอีกด้วย เพื่อเป็นการสร้างอาชีพที่มั่นคง รายได้ที่ดี และคุณภาพชีวิตที่ดีแก่เกษตรกรไทย

แนวคิดและหลักการจัดทำร่างยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม พ.ศ. 2555 – 2559

การจัดทำร่างยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์มปศุสัตว์เขต 9 พ.ศ. 2555 – 2559 ในพื้นที่เขต 9 ได้ให้ความสำคัญในการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการระดมความคิด โดยมีการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์มปศุสัตว์เขต 9 ให้ครอบคลุมถึงบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการร่วมมือกันที่จะผลักดันการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งเสนอปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นเพื่อวางแนวทางแก้ไขปัญหาย่างบูรณาการ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์มในทุกขั้นตอนการผลิตให้มีคุณภาพตลอดห่วงโซ่อาหารสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศในอนาคตด้วย

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis)

วิเคราะห์ (SWOT Analysis) จุดแข็งจุดอ่อนโอกาสอุปสรรค ของธุรกิจไก่เนื้อ

จุดแข็ง Strengths

1. ระบบมาตรฐานฟาร์มมีประสิทธิภาพ
2. เป็นประเทศผู้นำการผลิตไก่เนื้อในภูมิภาคเอเชีย
- 2.1 ด้านมาตรฐานการจัดการฟาร์ม

2.2 ด้านความปลอดภัยทางอาหาร

2.3 ระบบมาตรฐานสินค้าสูง

3. ประชาชนใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิม เนื้อไก่ถือเป็นอาหารโปรตีนที่ใช้บริโภคเป็นอันดับต้น
4. ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือยะลา ปัตตานี นราธิวาส เป็นที่รู้จักของโลกมุสลิมในฐานะเมืองทำการค้าในแหลมมลายู ซึ่งมีความสามารถในด้านเทคนิคการประกอบอาหารฮาลาล ทั้งฝีมือในการประกอบอาหารและรสนิยมเป็นที่ยอมรับของโลกมุสลิม
5. ดินชายแดนไทย-มาเลเซีย เป็นประตูทางออกไปกลุ่มประเทศอาเซียน เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย เป็นต้น
6. มีข้อได้เปรียบในพื้นที่เขต 9 เช่น มีท่าเรือน้ำลึกในจังหวัดสงขลา , เป็นเขตปลอดโรคระบาด และมีโรงฆ่าสัตว์ปีกที่มีศักยภาพสำหรับการผลิตภายในเขต และเพียงพอที่จะส่งออกรองรับตลาดอาเซียน
7. สามารถเลี้ยงเป็นอาชีพเสริมคู่ขนานกับอาชีพหลักคือ การปลูกสวนยางหรือสวนปาล์มได้เป็นอย่างดี
8. ให้ผลตอบแทนรวดเร็วและมีมูลค่าสูง คุ่มค่าต่อการลงทุน

จุดอ่อน Weakness

1. วัตถุดิบมีราคาแพงเนื่องจากไม่ใช่แหล่งผลิต
2. โรงฟักไข่ และ ฟาร์มพ่อแม่พันธุ์ มีจำนวนจำกัดต้องนำลูกไก่มาจากภาคอื่นๆ
3. ที่ดินสร้างฟาร์มหรือขยายฟาร์ม มีราคาแพง เนื่องจากมีพื้นที่จำกัด
4. แรงงานที่มีฝีมือจำนวนลดลง และค่าแรงราคาสูงขึ้น
5. เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

โอกาส Opportunities

1. ปริมาณความต้องการบริโภคเนื้อไก่แปรรูปทั้งในพื้นที่เขต 9 และตลาดอาเซียน ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามจำนวนประชากร
2. ตลาดใหม่มีความต้องการบริโภคค่อนข้างสูง เช่น ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ เป็นต้น
3. สามารถผลิตสินค้าได้หลากหลาย สร้างมูลค่าเพิ่มและราคาค่อนข้างสูง

อุปสรรค Threats

1. การเปิดเสรีทางการค้า การรวมกลุ่มทางการค้า เช่น FTA WTO ทำให้มาตรการภาษีลดลง การแข่งขันการค้ามากขึ้น
2. ภัยธรรมชาติจากปัญหาโรคระบาดสัตว์ น้ำท่วมและภาวะโลกร้อน
3. ค่าเงินบาทแข็ง และราคาน้ำมันปรับตัวสูง ทำให้ราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์ใน

ประเทศสูงจีน

วิสัยทัศน์ (Vision) ไก่เนื้อ

“ ผลิตเนื้อไก่ที่ได้ คุณภาพมาตรฐานสากล และปลอดภัยต่อผู้บริโภค ”

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ สำหรับกำหนดแผนการผลิตร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสม
2. พัฒนาการผลิต อบรมให้ความรู้ทักษะการจัดการฟาร์มที่ถูกต้อง และใช้เวชภัณฑ์ได้เหมาะสม
3. ตรวจสอบระบบฟาร์มตามมาตรฐานฟาร์มไก่เนื้อ และพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ให้เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ
4. การควบคุม ป้องกัน และเฝ้าระวังโรคระบาดสัตว์
5. พัฒนาบุคลากรที่ดำเนินการตรวจสอบ รับรองระบบมาตรฐานการผลิตสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์
6. กำกับดูแลโรงฆ่า/ชำแหละ สนับสนุนให้มีการจัดการขนส่งซากเนื้อไก่สดและสถานที่จำหน่ายให้ถูกสุขลักษณะปลอดภัยต่อผู้บริโภค
7. พัฒนาและผลักดันระบบคอมพิวเตอร์สัตว์ปีกให้เป็นที่ยอมรับของประเทศคู่ค้า
8. พัฒนาผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ปีกให้มีความหลากหลายเพื่อเพิ่มมูลค่า
9. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์ปีก

วัตถุประสงค์

1. มีระบบตรวจสอบรับรองคุณภาพสินค้า และผลิตภัณฑ์ได้รวดเร็วและถูกต้องตามมาตรฐานข้อตกลงทางการค้า และมาตรฐานความปลอดภัยทางอาหาร และคำนึงถึงสุขภาพที่ดีของผู้บริโภค
2. ผลิตอาหารที่มีคุณภาพความปลอดภัย ปราศจากสารตกค้าง ได้มาตรฐานทางด้านสุขอนามัย ไม่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค
3. พัฒนาระบบการผลิตทั้งวงจรให้มีความเข้มแข็ง

เป้าหมาย

1. ผลิตไก่เนื้อให้ได้คุณภาพมาตรฐาน มาตรฐานความปลอดภัยอาหาร
2. เพิ่มส่วนแบ่งการตลาดเนื้อไก่

ประเด็นยุทธศาสตร์ไก่เนื้อ แบ่งเป็น 3 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาคูณภาพการผลิต

1.1 ปรับปรุงระบบการเลี้ยงฟาร์ม เข้าสู่เกณฑ์มาตรฐาน GPA

- 1.2 ปรับปรุงโรงฆ่า/แปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกภายในประเทศให้ได้มาตรฐาน GMP

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภค

- 2.1 ระบบตรวจติดตามและระบบตรวจสอบย้อนกลับได้มาตรฐาน
- 2.2 ระบบข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ/เวลาจริง
- 2.3 การให้บริการภาครัฐ : ระบบการตรวจสอบวิเคราะห์ การวินิจฉัยชั้นสูง

โรค การควบคุมโรค

2.4 ระบบการตรวจรับรองคุณภาพตามมาตรฐานสากล

2.5 การประชาสัมพันธ์และอาหารศึกษา (Food Education)

ยุทธศาสตร์ที่

3 สร้างนวัตกรรม

3.1 พัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุนการผลิตและรักษาสิ่งแวดล้อม

3.2 พัฒนาระบบ Logistic เพื่อลดต้นทุนการผลิต.

3.3 พัฒนาระบบการตรวจวินิจฉัยโรค และการผลิตชีวภัณฑ์

3.4 พัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่ม สินค้าใหม่ สร้างแบรนด์สินค้าเพื่อสุขภาพและ
สิ่งแวดล้อมและสวัสดิภาพสัตว์

แผนงาน/โครงการ	กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)					ทั้งโครงการ
			2555	2556	2557	2558	2559	
2. โครงการปรับการเลี้ยงไก่ภาคธุรกิจ (Compartmentalisation)	1. จัดระบบการเลี้ยงสัตว์ปีกภาคธุรกิจให้เป็น คอมพาร์ตเมนต์ (Compartmentalisation) - เป้าหมายฟาร์มเข้าร่วม 1 คอมพาร์ตเมนต์ ในพื้นที่ แหล่งผลิตเพื่อส่งออก	ปศข. ปศจ.	-	-	2	2	2	6

แผนงาน/โครงการ	กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)					
			2555	2556	2557	2558	2559	ทั้งโครงการ
5. โครงการสร้างระบบเตือนภัยและ ความเสี่ยงโรคระบาดสัตว์ปีก	1. ประเมินความเสี่ยงของโรคระบาดสัตว์ปีก และการ ปนเปื้อนตั้งแต่ฟาร์มถึงผู้บริโภค	ปศข. ปศจ.	2	2	2	2	2	10

แผนงาน/โครงการ	กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)					
			2555	2556	2557	2558	2559	ทั้งโครงการ
6. โครงการพัฒนาความร่วมมือ ระหว่างประเทศและการสร้างองค์ ความรู้โรคสัตว์ปีกและการ ประชาสัมพันธ์	1. สนับสนุนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ/เพื่อน บ้าน รวมทั้งพัฒนาองค์ความรู้และการเผยแพร่	ปศข. ปศจ.	0.7	0.7	0.7	0.7	0.7	3.5

แผนงาน/ โครงการตามยุทธศาสตร์ไก่เนื้อ
ยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มศักยภาพการตลาด

แผนงาน/ โครงการ	กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)					ทั้งโครงการ
			2555	2556	2557	2558	2559	
1. โครงการการพัฒนาตลาด ภายใน	1. ประเมินสถานการณ์การค้า รณรงค์การบริโภค และพัฒนาร้านค้าปลีก จำหน่ายเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์	ปศข. ปศจ.						
	1.1 ประเมินสถานการณ์การค้าและสร้างเครือข่ายตลาดเชื่อมโยงการ จำหน่ายสินค้าไก่เนื้อระหว่างผู้เลี้ยงกับผู้ค้าในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค		0.4	0.2	0.2	0.2	0.2	1.2
	1.2 พัฒนาร้านค้าปลีกจำหน่ายเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์		0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	1.5
	1.3 ประชาสัมพันธ์ผู้บริโภค							
	1.3.1 สำรวจประเมินตลาดปีละ 1 ครั้ง		0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	1
	1.3.2 จัดรณรงค์การบริโภคทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค		0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	1
	1.3.3 พัฒนาตลาดในประเทศ / อบรมระบบตลาดสมัยใหม่		0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.25
	รวมเป็นเงิน		1.15	0.95	0.95	0.95	0.95	4.95

แผนงาน/โครงการ	กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)					
			2555	2556	2557	2558	2559	ทั้งโครงการ
2. โครงการพัฒนาระบบ Logistic	1. กำหนดมาตรฐานการขนส่งและเก็บรักษาสินค้าปศุสัตว์	ปศข. ปศจ.						
	1.1 ขึ้นทะเบียนรถขนส่งซากสัตว์ และพัฒนาให้ได้มาตรฐาน		1	1	1	1	1	5
	1.2 ติดตามตรวจสอบรถขนส่งสัตว์ และรถขนส่งซากสัตว์		0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	2.5
	1.3 ติดตามตรวจสอบรถขนส่งอาหารสัตว์		0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	1.5
	1.4 ติดตามตรวจสอบสุขอนามัยและการเก็บรักษาสินค้าปศุสัตว์		0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	2.5
	2. พัฒนาระบบสารสนเทศการขนส่งและการเก็บรักษาสินค้าปศุสัตว์							
	รวมเป็นเงิน		2.8	2.8	2.8	2.8	2.8	14

แผนงาน/โครงการ	กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)					
			2555	2556	2557	2558	2559	ทั้งโครงการ
3. โครงการระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) สร้างความเชื่อมั่น ผู้บริโภคร	1. พัฒนาระบบการตรวจสอบการบันทึกข้อมูลจากฟาร์ม/โรงงานทั้งระบบ เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ จำนวน 1 ระบบ	ปศข. ปศจ.	-	-	1.3	1.3	1.3	3.9

ยุทธศาสตร์ไก่ไข่ ปี 2555 -2559

สถานการณ์ปัจจุบัน

ไก่ไข่เป็นสินค้าปศุสัตว์เศรษฐกิจนับเป็นสินค้าด้านสัตว์ปีกของประเทศรองจากไก่เนื้อ ตลาดไก่ไข่ส่วนใหญ่เป็นการบริโภคภายในประเทศรองจากไก่เนื้อ ในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 9 ไก่ไข่เป็นสินค้าสัตว์ปีก เศรษฐกิจตัวสำคัญตัวหนึ่งเป็นอาหารโปรตีนราคาต่ำบริโภคได้ทั้งชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม ทั้งประกอบอาหารคาวหวานในชีวิตประจำวันและพิธีกรรมทางศาสนาไทยเฉพาะจังหวัดตรังเป็นเมืองแห่งขนมเค้กเป็นจังหวัดที่มีการบริโภคไข่สูงมาก ปี 2555 สภาพการเลี้ยงไก่ไข่ในพื้นที่เขต 9 จังหวัดสงขลา พัทลุง ตรัง สตูล ยะลา และปัตตานีส่วนใหญ่จะใช้เทคโนโลยีมาช่วยจัดการในการเลี้ยงในโรงเรือนระบบปิด สามารถควบคุมอุณหภูมิ การระบายอากาศถ่ายเทและควบคุมความชื้นความสัมพันธ์ (Evaporative Cooling System) จำนวนฟาร์มระบบปิด 74 ฟาร์ม ไก่ไข่ 2,127,217 ตัว ผลผลิตไข่ 1,701,774 ฟอง/วัน การเลี้ยง 5,000 – 10,000 ตัว/โรงเรือน 58 ฟาร์ม จำนวนไก่ไข่ 398,691 ตัว ผลผลิตไข่ 318,953 ฟอง/วัน (ผลผลิตคิดเป็น 18 % ของผลผลิตทั้งหมด) ขนาดการเลี้ยง 10,000 – 30,000 ตัว/โรงเรือน 16 ฟาร์ม จำนวนไก่ไข่ 1,738,126 ตัว ผลผลิตไข่ 1,390,501 ฟอง/วัน (ผลผลิตคิดเป็น 82% ของผลผลิตทั้งหมด) ฟาร์มมาตรฐานผลผลิตไข่ 1,241,336 ฟอง/วัน (ผลผลิตคิดเป็น 73% ของผลผลิตทั้งหมด) จังหวัดที่มีการเลี้ยงไก่ไข่มากที่สุดคือ จังหวัดสงขลา จำนวน 689,160 ตัว ผลผลิตไข่ 551,328 ฟอง/วัน (ผลผลิตคิดเป็น 32 % ของผลผลิตทั้งหมด) 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการเลี้ยงไก่ไข่นาน 5,000 – 10,000 ตัว/โรงเรือน ผลผลิตไข่จำนวน 96,000 ฟอง/วัน ไม่เพียงพอต่อการบริโภคภายใน 3 จังหวัดต้องนำเข้าจากภาคอื่นประมาณ 75,000 – 85,000 ฟอง/วัน

ผลการดำเนินการที่ผ่านมา

การเลี้ยงไก่ไข่ในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องหลังปี พ.ศ. 2547 จากการเกิดโรคระบาดสัตว์ปีกไข้หวัดนกในประเทศไทย ผู้เลี้ยงไก่ไข่เชิงพาณิชย์ในพื้นที่มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาฟาร์มให้เป็นโรงเรือนปิด (Evap) เกือบ 100% โดยสำนักงานปศุสัตว์เขต 9 ร่วมกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดในพื้นที่ ได้ฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์และความรู้ความเข้าใจระบาดวิทยาของไข้หวัดนก แนวทางการป้องกันโรค การเคลื่อนย้ายสัตว์ให้กับผู้ประกอบการเลี้ยงไก่ไข่และผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา พ.ศ. 2546 ถึงปัจจุบัน จำนวน 334 ราย ตลอดจนมีการทบทวนหลักเกณฑ์ข้อกำหนดใหม่ๆ ที่ปรับปรุงโดยสำนักสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติโดยเฉพาะด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ ความปลอดภัยด้านอาหารให้แก่ผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ เป็นการทำงานอย่างบูรณาการระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐในการพัฒนาฟาร์มไก่ไข่ให้ได้ผลผลิตดี ปลอดภัยต่อโรค ไก่ไข่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค

ความสำคัญของปัญหาและแนวโน้มในอนาคต

การผลิตไข่ไก่ของประเทศไทยขยายตัวเพิ่มขึ้นมาก เนื่องจากมีความพร้อมในด้านเทคโนโลยีการเลี้ยงและจากการเปิดเสรีให้นำเข้าแม่พันธุ์ไก่ เมื่อกลางปี 2553 ทำให้แม่ไก่ขึ้นกรงเพิ่มขึ้นมากและฟักไข่ออกมาเกินความต้องการผู้บริโภควันละ 3-4 ล้านฟอง เพิ่มจากปกติคนไทยต้องการบริโภค 27-28 ล้านฟองต่อวันเพิ่มเป็น 30-31 ล้านฟอง/วัน ทำให้ราคาไข่ไก่ตก จากข้อมูลราคาไข่ไก่หน้าฟาร์ม ในพื้นที่เขต 9 ราคาเฉลี่ยปี 2554 ราคาไข่ไก่ฟองละ 3 บาท ปี 2555 ราคาไข่ไก่ฟองละ 2.55 บาท ต้นทุนการผลิต 2.55 – 3 บาท/ฟอง ราคาไข่ไก่อ่อนตัวลงในพื้นที่เขต 9 จากผลกระทบสอดคล้องกับราคาไข่ไก่ที่อ่อนตัวลงทั้งประเทศ ทั้งนี้ ปริมาณการเลี้ยงไก่ไข่ในพื้นที่การเลี้ยงของเขต 9 ไม่เปลี่ยนแปลงมาก แต่จากราคาไข่ไก่ในภาคอื่นที่ต่ำกว่า ระบายขายมายังพื้นที่เขต 9 แนวโน้มในอนาคตเกษตรกรและภาคเอกชนทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องควรจะได้มีการร่วมมือและเพิ่มบทบาทในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเลี้ยงไก่ไข่ทั้งระบบ โดยลดการพึ่งพาภาครัฐต่อไป

แนวคิดและหลักการจัดทำยุทธศาสตร์ไข่ไก่ พ.ศ. 2555 -2559

ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ไข่ไก่ พ.ศ. 2555 – 2559 ได้ให้ความสำคัญในการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการระดมความคิด โดยการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกระบบฟาร์มปศุสัตว์เขต 9 เพื่อให้ครอบคลุมถึงบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการร่วมมือกันที่จะผลักดันการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ทั้งนี้หลักการสำคัญประกอบด้วย การขยายการบริโภค การสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพผู้เลี้ยงไก่ไข่ที่ทำให้ผู้เลี้ยงไก่ไข่รายย่อยและผู้เลี้ยงไก่ไข่รายใหญ่สามารถประกอบอาชีพอยู่ได้ รวมทั้งการสนับสนุนบทบาทภาคเอกชนที่มีส่วนในการดำเนินการในลักษณะพึ่งพาตนเอง โดยลดการพึ่งพาจากรัฐบาลตลอดจนสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นในคุณภาพของไข่ไก่ให้แก่ผู้บริโภค

วิเคราะห์ (SWOT Analysis) จุดแข็ง – จุดอ่อน – โอกาส – อุปสรรค ของธุรกิจไข่ไก่

1. จุดแข็ง Strength

- 1) อุปสงค์มากกว่าอุปทาน คุณภาพการตลาด (Demand มากกว่า Supply) โดยเฉพาะ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
 - 2) ระบบมาตรฐานฟาร์มมีประสิทธิภาพ
 - 3) แรงงานมีฝีมือ และความประณีตเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ
- 3.1) ด้านมาตรฐานการจัดการฟาร์ม

- 3.2) ด้านความปลอดภัยทางอาหาร
- 3.3) ระบบมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์สูง
- 4) มีศักยภาพพัฒนาสินค้าแปรรูปไข่ไก่ที่มีความหลากหลาย

2. จุดอ่อน Weaknesses

- 1) ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2) ต้นทุนวัตถุดิบมีราคาแพง
- 3) เทคโนโลยีการผลิต พึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ เคมีภัณฑ์ เวชภัณฑ์และอุปกรณ์
- 4) ค่าแรงงานสูงขึ้น

3. โอกาส Opportunities

- 1) ปริมาณความต้องการไข่ไก่สูง ไม่เพียงพอต่อการบริโภค
- 2) สร้างอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร
- 3) ประชาชนได้บริโภคไข่สด สะอาด ปลอดภัย สุขภาพแข็งแรง
- 4) สามารถผลิตสินค้าได้หลากหลาย สร้างมูลค่าเพิ่มและราคาค่อนข้างสูง
- 5) ผลิตไข่ไก่ที่มีคุณภาพ ปลอดภัยต่อผู้บริโภคสู่ตลาดอาเซียน

4. อุปสรรค Threats

- 1) ราคาวัตถุดิบอาหารปรับตัวสูงขึ้น
- 2) การเปิดเสรีการค้า ทำให้ไข่ไก่จากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งมีต้นทุนต่ำกว่า เข้ามาจำหน่าย
- 3) ภัยธรรมชาติจากปัญหาโรคระบาดสัตว์ น้ำท่วม และภาวะโลกร้อน
- 4) ราคาน้ำมันปรับตัวสูงขึ้น
- 5) ค่าแรงปรับตัวสูงขึ้น
- 6) โรคระบาด

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ผลิตไข่ไก่ที่มีคุณภาพ ปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสามารถแข่งขันได้ในภูมิภาคอาเซียน”

พันธกิจ (Mission)

- 1. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ สำหรับกำหนดแผนการผลิตที่เหมาะสมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 2. พัฒนาระบบการผลิตให้ได้มาตรฐาน แข่งขันได้
- 3. เฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันกำจัดโรค

4. ตรวจสอบรับรองฟาร์มมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่ มาตรฐานโรงฟักไข่ไก่ มาตรฐานโรงคัดไข่ มาตรฐานไข่ไก่
5. พัฒนาบุคลากรที่ดำเนินการผู้ตรวจสอบ รับรองระบบมาตรฐานการผลิต
6. สร้างและพัฒนาความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่
2. เพื่อให้เกิดความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงไก่ไข่
3. สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค

เป้าหมาย (Goal)

1. เพิ่มจำนวนฟาร์มไก่ไข่และได้มาตรฐาน เพื่อผลิตไข่ไก่ให้เพียงพอในพื้นที่
2. เพื่อสร้างความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงไก่ไข่ทั้งผู้เลี้ยงรายย่อย และผู้เลี้ยงรายใหญ่
3. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในด้านคุณภาพและมาตรฐานไข่ไก่ให้แก่ผู้บริโภค

ประเด็นยุทธศาสตร์ไก่ไข่ แบ่งเป็น 2 กลยุทธ์

การกำหนดยุทธศาสตร์ไก่ไข่ฉบับนี้ เพื่อเป็นกรอบทิศทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปปฏิบัติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนแก่ผู้เลี้ยงไก่ไข่ทั้งระบบและเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภค แบ่งเป็น 2 ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงไก่ไข่

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้บริโภคด้วยมาตรฐานการผลิตและมาตรฐานสินค้าไข่ไก่

ซึ่งทั้ง 2 ยุทธศาสตร์นี้ มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยให้ความสำคัญในด้านการควบคุมการผลิตที่ได้คุณภาพมาตรฐานเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค และการสร้างความมั่นคงให้แก่อาชีพการเลี้ยงไก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงไก่ไข่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เกษตรกรมีความมั่นคงในอาชีพและพึ่งตนเองได้
2. เพื่อให้ผู้ประกอบการเลี้ยงไก่ไข่มีศักยภาพในการแข่งขันได้ ในสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตที่จะมีการเปิดเสรีทางการค้าโลกทั้งในระดับทวีปและแลพหุภาคี
3. เพื่อให้มีการพัฒนาปัจจัยการผลิตได้แก่ พันธุ์สัตว์ วัตถุดิบอาหารสัตว์ ที่ใช้ในการผลิตไข่ไก่ได้อย่างเหมาะสม

เป้าหมาย

1. ให้มีการขึ้นทะเบียนผู้เลี้ยงไก่ไข่ และสนับสนุนการเพิ่มบทบาทให้ภาคเอกชนรวมกลุ่มเพื่อดูแลอุตสาหกรรมไข่ไก่ทั้งระบบ และบริหารจัดการผลผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
2. เพื่อให้สมาคมพัฒนาธุรกิจไก่ไข่ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นแล้ว เป็นกองทุนประกันความเสี่ยงและสนับสนุนการพัฒนาไข่ไก่ทั้งระบบ
3. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการลงทุนอุตสาหกรรมการแปรรูปไข่ไก่เพิ่มขึ้น เพื่อรองรับตลาดไข่ไก่แปรรูปทั้งในประเทศและส่งออก
4. ลดต้นทุนการผลิต โดยการวิจัยพัฒนาพันธุ์ และวัตถุดิบอาหารสัตว์ทดแทน
5. ให้มีระเบียบหรือกฎหมายเพื่อกำกับดูแลการเลี้ยงไข่ไก่ทั้งระบบ

มาตรการและแนวทางการดำเนินการ มี 3 มาตรการ

1. สร้างหลักประกันความเสี่ยงในการเลี้ยงไข่ไก่

เพื่อเป็นการสนับสนุนและสร้างความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงไก่ไข่รวมทั้งการสนับสนุนการพัฒนาไข่ไก่ทั้งระบบ โดยอาศัยกองทุนเพื่อเป็นหลักประกันความเสี่ยง ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทั้งนี้ได้มีการจัดตั้งกองทุนขึ้นแล้วโดยสมาคมพัฒนาธุรกิจไข่ไก่ เพื่อให้มีการดำเนินการในลักษณะพึ่งตนเอง โดยคณะกรรมการนโยบายพัฒนาธุรกิจไข่ไก่และผลิตภัณฑ์ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของสมาคมพัฒนาธุรกิจไข่ไก่ในการกำกับดูแล ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ เพื่อเกิดประโยชน์โดยรวม ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาโดยลดการพึ่งพาจากภาครัฐ นอกจากนี้เพื่อเป็นการเพิ่มการรับรองผลผลิตไข่ไก่ให้มีความมั่นคงในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการลงทุนอุตสาหกรรมแปรรูปไข่ไก่เพิ่มขึ้น

2. พัฒนาการวิจัยพัฒนาพันธุ์สัตว์ และวัตถุดิบอาหารสัตว์ทดแทน

เพื่อส่งเสริมให้มีการวิจัยพัฒนาพันธุ์ไก่ไข่ของประเทศและหาแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ทดแทนเพื่อลดต้นทุนการผลิต

3. ปรับปรุงระเบียบ กฎหมาย และการบังคับใช้

เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการกำกับดูแลผู้เลี้ยงไก่ไข่ทั้งระบบและป้องกันปัญหาที่จะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงมีการกำหนดให้มีการทบทวนเพื่อปรับปรุงระเบียบ กฎหมาย รวมทั้งการบังคับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้บริโภคด้วยมาตรฐานการผลิตและมาตรฐานสินค้าไข่ไก่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อควบคุมการผลิตตั้งแต่ขั้นตอนการเลี้ยง การจัดการฟาร์มที่ถูกหลักสุขลักษณะและได้มาตรฐานเป็นสินค้าที่สะอาด ปลอดภัย สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้

2. เพื่อให้มีเครื่องหมายรับประกันคุณภาพหรือตราสัญลักษณ์ (brand name) ในการรับรองคุณภาพไข่ไก่เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค

เป้าหมาย

1. ให้ฟาร์มไก่ไข่เชิงพาณิชย์ได้เข้าสู่มาตรฐานให้ได้ร้อยละ 100 ของจำนวนฟาร์มทั้งหมด ภายในปี 2555
2. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ โดยตรวจสอบสารตกค้าง ตรวจรับรองคุณภาพอาหารสัตว์และตรวจสอบเวชภัณฑ์ และเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในสัตว์
3. ให้มีการเฝ้าระวังและป้องกัน เพื่อให้มีความปลอดภัยต่อโรคสัตว์ตามยุทธศาสตร์ไข่หวัดนก
4. ให้มีการพัฒนาระบบตลาดไข่ไก่เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและพัฒนาด้านคุณภาพ
5. ให้นำหน่วยงานรับรองคุณภาพไข่ไก่เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค และจัดทำระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) สำหรับสินค้าไข่ไก่

มาตรการและแนวทางการดำเนินการ มี 3 มาตรการ

1. ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับปรุงระบบการเลี้ยงและการจัดการฟาร์มให้ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น โดยผู้เลี้ยงไก่ไข่ระดับเชิงพาณิชย์ให้มีการจัดการฟาร์มตามมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่ส่วนเกษตรกรรายย่อยให้มีการเลี้ยงและจัดการฟาร์มที่สะอาดถูกหลักสุขอนามัย และสามารถป้องกันโรคได้

2. เข้มงวดการบังคับใช้กฎระเบียบควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ และสารตกค้าง

เพื่อให้มีการใช้อาหารที่มีคุณภาพ และลดการใช้ยาปฏิชีวนะในการเลี้ยงไก่ไข่ โคนเข้มงวดการบังคับใช้ตามระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. ตรวจรับรองคุณภาพไข่ไก่และมาตรฐานโรงคัดไข่

โดยมีหน่วยงานกลางในการให้การรับรองคุณภาพของไข่ไก่เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ พร้อมทั้งการพัฒนาระบบตลาดไข่ไก่ เช่น ในการกำหนดน้ำหนักฟองไข่ไก่ให้เหมาะสมเป็นธรรมต่อผู้ผลิตและคุ้มครองผู้บริโภค

แผนงาน/โครงการตามยุทธศาสตร์ไก่ไข่
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงไก่ไข่

แผนงาน/โครงการ	กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)					
			2555	2556	2557	2558	2559	ทั้งโครงการ
1. โครงการควบคุมป้องกันโรคสัตว์ปีก	1. ฝ้าระวัง ป้องกันโรคสัตว์ปีก	ปศข.	1.3	1.3	1.3	1.3	1.3	6.5
	2. สร้างเสริมภูมิคุ้มให้ไก่ไข่ ปลอดภัยจากโรคระบาดที่สำคัญ	ปศจ.	1.2	1.2	1.2	1.2	1.2	6.0

แผนงาน/โครงการตามยุทธศาสตร์ไก่ไข่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้บริโภคด้วยมาตรฐานการผลิตและมาตรฐานสินค้าไข่ไก่

แผนงาน/โครงการ	กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)					ทั้งโครงการ
			2555	2556	2557	2558	2559	
1. โครงการปรับระบบการเลี้ยงและการจัดการฟาร์มให้ได้มาตรฐาน	1. ปรับระบบการเลี้ยงไก่ไข่เชิงพาณิชย์ ให้มีการจัดการฟาร์มตามมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่	ปศข. ปศจ.	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.5
	2. ปรับระบบการเลี้ยงไก่ไข่ให้มีการเลี้ยงและการจัดการฟาร์มที่สะอาดถูกหลักอนามัยและสามารถป้องกันโรคได้		0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.5
			0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	1

แผนงาน/โครงการตามยุทธศาสตร์ไก่ไข่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้บริโภคด้วยมาตรฐานการผลิตและมาตรฐานสินค้าไข่ไก่

แผนงาน/โครงการ	กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ	งบประมาณ (ล้านบาท)					ทั้งโครงการ
			2555	2556	2557	2558	2559	
2. โครงการรับรองคุณภาพอาหารสัตว์และสาร ตกค้าง	1. ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านคุณภาพอาหารสัตว์	ปศข.	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	1.0
	2. รณรงค์การลดใช้ยาปฏิชีวนะในการเลี้ยงไก่ไข่	ปศจ.	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	1.0
			0.4	0.4	0.4	0.4	0.4	2.0

